

1 § Anmälan om återtagande av plats i riksdagen

Andre vice talmannen meddelade att *Claes Västerteg* (c) skulle återta sin plats i riksdagen från och med den 1 april, varigenom uppdraget som ersättare skulle upphöra för Kerstin Hermansson.

2 § Svar på interpellation 2006/07:379 om genusforskningens framtid

*Svar på
interpellationer*

Anf. 1 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! Louise Malmström har frågat mig hur jag ser på genusforskningens framtid och om jag avser att slå vakt om genusforskningen och hur jag vill bemöta de hot som genusforskningen nu står inför.

En grundläggande princip för svensk forskningspolitik är att forskningsmedel ska sökas i konkurrens och beslut om medelstildelning fattas av de forskningsfinansierande myndigheterna. Öronmärkning ska i största mån undvikas.

Under de kommande åren ökar regeringen anslagen till svensk forskning, detta främst genom att lärosätena tillförs betydande resurser. Efter regeringens förslag i den senaste budgetpropositionen ökar anslagen till universiteten med ytterligare 200 miljoner kronor för 2007. Ytterligare 700 miljoner kronor, jämfört med 2005 års forskningspolitiska proposition, kommer att tillföras under 2008 och 2009 som permanent förstärkning till forskning. Lärosätena fattar självständiga beslut om hur de vill disponera befintliga och framtida resurser.

Genusforskning bidrar till att ge kunskaper för att nå ett jämställt samhälle. En genusinriktad kunskapsbas ger möjligheter för analys av de genomslag som jämställdhetsperspektiven har gjort inom olika arenor.

Precis som Louise Malmström beskriver bedrivs genusforskning både inom särskilda centrumbildningar, vid institutioner för genusforskning och inom ramen för de traditionella ämnesdisciplinerna.

Genusforskningen är ett relativt ungt forskningsfält som utvecklats både inom- och tvärvetenskapligt under ett 30-tal år. Den svenska genusforskningen håller hög kvalitet, och Sverige har duktiga forskare inom området.

Jag håller därför inte med Louise Malmström om att genusforskningen står inför något hot. Tvärtom – jag är väldigt glad över att genusforsk-

ningen har kunnat växa till ett forskningsområde med kvalitet, där forskningsansökningar inom området i konkurrens med andra ämnen och discipliner vinner framgång.

Anf. 2 LOUISE MALMSTRÖM (s):

Fru talman! Den genusforskning som har bedrivits hos oss är nu slagen i spillror och kommer aldrig att resa sig igen. Så säger Hans Robertsson, som är forskare i psykologi och har specialiserat sig på könssegregerande processer på arbetsmarknaden och är knuten till Arbetslivsinstitutet, i det senaste numret av Genus.

Han är inte den enda som är orolig för genusforskningens framtid. Det är därför jag har ställt den här interpellationen till Lars Leijonborg.

Först vill jag naturligtvis tacka utbildningsministern för svaret på min interpellation. Men sedan tvingas jag genast konstatera att utbildningsministern varken verkar ta de här hoten mot genusforskningen på allvar eller lyssna till den oro som finns runt om i landet. Hans svar kring hur han ser på genusforskningens framtid förpliktar till ingenting.

Utbildningsministern säger att den grundläggande principen är att forskningsmedel ska sökas i konkurrens och att genusforskningen har hög kvalitet och därför kommer att stå sig väl i den här konkurrensen. Och det har vi hört förut i debatten kring Arbetslivsinstitutets verksamhet. Men när man säger så och sedan drar undan resurser så att 350 miljoner blir 34 miljoner har man samtidigt talat om att en stor del av ALI:s forskning inte håller måttet, alternativt att den kommer att slå ut en massa annan forskning som får anslag i dag.

Av erfarenhet vet vi att det när konkurrensen om forskningsmedlen hårdnar nästan alltid är den mjuka sidan som får stryka på foten. När det gäller genusforskningen, som är ett rätt så ungt forskningsfält, saknas det också ofta kunskaper bland dem som ska bedöma vart de här forskningsanslagen ska gå och hur de ska fördelas. Det har Vetenskapsrådet till exempel konstaterat när man har följt hur väl genusforskningen står sig i dag i konkurrensen.

Genusperspektivet efterfrågas alltmer från olika håll, men det är mest inom områden där det finns väldigt lite egna resurser till forskning, om några alls, och behovet av den statliga finansieringen är stort.

Om det nu inte finns några skäl att känna oro inför genusforskningens framtid, som Lars Leijonborg säger, undrar jag om utbildningsministern kan försöka gissa sig till varför många ändå känner en oro. Kan det vara för att de signaler som sänds ut på andra håll är helt annorlunda? Eller kan det vara för att svar, som det utbildningsministern levererar i dag, inte pekar ut någon riktning eller framförs med någon särskild emfas? Eller är det för att genusforskare som har varit knutna till ALI tidigare nu hänger i luften med löften om halv finansiering och inte vet hur resten ska finansieras och inte vet hur framtiden ska se ut och hur man ska kunna ta till vara den samlade kompetens som har funnits inom Arbetslivsinstitutet? Eller är det för att andra projekt som syftar till att öka genusmedvetenheten i vårt samhälle på andra arenor plötsligt stoppas upp – det gäller till exempel de långt gångna planerna på att etablera en resursenhet för genusfrågor på landets museer som man inte har hört någonting mer om sedan regeringsskiftet? Eller är det för att det är svårt att se någon annan röd tråd i alliansens generella politik än den som leder till

Anf. 3 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! Louise Malmström vill att jag ska framföra någon teori om varför det finns så stor oro för genusforskningens framtid. Jag som är ansvarig för det här området delar inte själva grundanalysen i Louise Malmströms resonemang, att det finns en stor oro på detta område.

Jag vill påminna om att den nya regeringen har behållit det specialdestinerade anslag som tidigare fanns till genusforskning. Det finns också fortfarande ett generellt direktiv för all forskning om att genusperspektivet måste finnas med. Båda de här sakerna är föremål för diskussion, ska jag säga, för det finns också från vetenskapssamhället och till och med från genusforskare ett ifrågasättande av om den här specialbehandlingen egentligen på lång sikt gynnar detta forskningsområde.

Men bakgrunden här är ju att Vetenskapsrådet, som får de här pengarna, självt har konstaterat att man inte har lyckats tillräckligt bra när det gäller att nå fram beträffande jämställdhet i forskningen. Därför tyckte jag att det var helt fel tillfälle att nu, 2007, avstå från de här specialmedlen och det här generella direktivet.

Den fråga som infinner sig när man läser Louise Malmströms interpellation och när man hör henne tala här är: Är det framför allt omsorgen om det nedlagda Arbetslivsinstitutet eller är det omsorgen om genusforskning som driver Louise Malmström? Frågan om ALI:s nedläggning har ju varit föremål för oändligt många interpellationsdebatter i denna kammare. Och vi har från regeringens och majoritetens sida försökt, så gott vi har kunnat, redogöra för de argument som har styrt oss. Men det återkommer ständigt nya frågor om detta.

Den specialvariant som Louise Malmström har just i dag handlar om att ALI också hade en viss genusforskning. Men då får svaret bli det samma som i alla andra interpellationsdebatter om ALI – det var också den argumentationen jag förde i mitt ursprungliga svar. Parallellt med nedläggningen av ALI har fakultetsanslagen ökat i en utsträckning som gör att en stor del av ALI:s forskning kommer att kunna leva kvar.

Jag har lite svårt att förstå det ursprungliga uttalande som Louise Malmström refererar till, varför en person ska vara övertygad om att hans forskningsprojekt inte kan leva vidare bara för att den specialfinansiering som hittills har funnits faller bort. Varför är man så övertygad om att det man gör inte håller måttet i en konkurrens som man har tilltro till när det gäller det man själv sysslar med?

Jag upprepar det vi från regeringens sida har sagt många gånger. Vi är övertygade om att de forskningsprojekt som har bedrivits med ALI-finansiering och som håller hög kvalitet kommer att kunna leva vidare. Det gäller genusforskning, och det gäller annat.

Som jag sade i mitt svar är jag optimistisk när det gäller svensk genusforskning. Det finns duktiga forskare, och den har också ett starkt stöd i forskarsamhället.

Anf. 4 LOUISE MALMSTRÖM (s):

Fru talman! Det som var unikt med ALI var just det tvärvetenskapliga, anknytningen till det omgivande samhället och det regionala, att det

*Svar på
interpellationer*

var utspritt i landet och att man kunde anpassa forskningen till verkligheten.

Det är naturligtvis alltid tråkigt när man tvingas känna sig konspiratorisk. Men när jag häromdagen läste ett inlägg av Katarina Pettersson som är kulturgeograf och verksam vid Centrum för genusvetenskap vid Uppsala universitet fick jag lite av en aha-upplevelse. Under rubriken "Regeringen ökar ojämställdheten" skriver hon om några av de förslag som alliansregeringen har lagt fram som kommer att drabba kvinnor negativt och motverka ekonomisk jämlikhet i vårt land: skattelättnader för hushållsnära tjänster, öppningen för vårdnadsbidrag och den försämrade akassan. Hon ställer frågan vad regeringen gör för att höja kvinnors löner och jämna ut fördelningen mellan kvinnors och mäns obetalda arbete i hemmet och när det gäller omsorgen om barnen. Hon avslutar med att konstatera att vi behöver en politik som leder till rimliga löner för kvinnor och ekonomisk jämställdhet, inte en politik som leder till ekonomiskt beroende fruar och mammor, det vill säga inte en alliansstyrd politik.

När jag läste det tänkte jag att det kanske inte är så konstigt att den nya regeringen är en smula avogt inställd till forskning som kan komma fram till så obekväma sanningar som att kampen för jämställdhet på arbetsmarknaden, i hemmet och i de sociala trygghetssystemen försvåras med den politik som Leijonborg och hans kamrater för. Kanske vore det bättre för alliansregeringen om de kritiska rösterna tystades, självklart med argumentet att det är själva principen om att forskningsmedel ska sökas i konkurrens som är det centrala. Det råkade visst bli så att genusforskningen inte stod sig i den konkurrensen.

Jag förstår att man tycker att det här är smidigt. Men jag tycker inte att det är smidigt. Jag tycker att det är lite fegt att inte våga peka ut prioriterade områden. Jag undrar varför utbildningsministern inte vågar ta lite tydligare ställning i den här frågan. Din kollega Barbro Westerholm törs ju det.

Anf. 5 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! Jag kanske kan tänka mig att det finns några som har jobbat på ALI som tycker att det är bra att Louise Malmström för den här argumentationen, men jag tror att det är rätt många genusforskare i Sverige som blir provocerade när Louise Malmström säger att den genusforskning som bedrevs på ALI var unik för att den var tvärvetenskaplig, spridd över landet och verklighetsanknuten. Det hävdar naturligtvis ett antal andra genusforskare att också deras verksamhet är. Att höja just den forskning som bedrevs med ALI-medel så till skyarna tror jag, som sagt, kan vara rätt provocerande för andra.

För att en konspirationsteori ska hålla måste själva ursprungskonspirationen vara korrekt. Louise Malmströms teori är att eftersom alliansregeringen vill försämrade för kvinnorna så måste man skära ned på genusforskningen så att detta inte avslöjas. Men eftersom själva utgångspunkten är felaktig, att alliansregeringen vill försämrade för kvinnorna, har vi ingen anledning att dra ned på genusforskningen. Just för att vi vet att vi för en så bra politik både för kvinnor och män vill vi att genusforskningen ska fortsätta så att detta också vetenskapligt kan bevisas. Den teorin är precis lika rimlig som den som Louise Malmström framför.

Om vi på något sätt skulle vara negativt inställda till genusforskning skulle vi väl ha använt de politiska instrument som i så fall finns för att försöka stoppa den forskningen. Sanningen är ju att det generella direktivet om genusperspektiv ligger kvar. De öronmärkta medlen ligger kvar. Vi ökar det totala forskningsanslaget där också genusforskning kan finansieras, och vi har varit mycket tydliga i våra uttalanden, som till exempel i mitt svar här att jag tycker att genusforskning är ett oerhört viktigt forskningsfält.

Louise Malmström sade något om att det inte var tillräcklig inlevelse i det svar som jag avgav. Det kan väl i så fall bero på att det fortfarande är på morgonkvisten, men jag försäkrar att det finns ett starkt engagemang i både mitt och regeringens försvar för detta viktiga forskningsfält.

Anf. 6 LOUISE MALMSTRÖM (s):

Fru talman! Jag tycker naturligtvis att all genusforskning är lika betydelsefull, men den används ju på olika vis, i kortare och längre perspektiv. Det ligger ingen värdering i var den bedrivs, att den skulle vara av bättre eller sämre kvalitet. Den måste finnas på alla områden och användas olika.

Fru talman! Vi får hoppas att jag har fel när jag är så konspiratorisk. Jag hoppas att utbildningsministern verkligen tycker att genusforskning ger oss värdefulla kunskaper för att vi ska fortsätta att utveckla vårt samhälle, utbildningsväsendet, familjelivet, arbetslivet, fritiden, sjukvård och hälsa. Låt oss också hoppas att utbildningsministern som ju själv tillhör ett parti som har hållit fanan skapligt högt när det gäller de här frågorna lyckas förklara för sina kamrater i regeringen hur viktigt det är och att han tar med sig vetskapen om att det krävs bredare kunskaper i de här frågorna hos dem som ska välja ut de viktiga forskningsfälten i den hårdnande konkurrensen. Om inte annat hoppas jag att utbildningsministern med anledning av den här interpellationsdebatten har varit tvungen att sätta sig in lite mer i de här frågorna och att han känner av att det är lite av en blåslampa som jag och andra kommer att förfölja honom med när vi kan se vilka konsekvenser alliansregeringens beslut får för genusforskningen de närmaste åren.

Tack för svaret! som sagt. Och tack för möjligheten att debattera den här viktiga frågan!

Anf. 7 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! Jag får tacka Louise Malmström för interpellationen. Jag tycker att det är viktigt att vi resonerar om genusforskningens betydelse och framtid. Frågan är aktuell på det sättet att det finns både bland genusforskare och i forskarsamhället i stort en diskussion om de bästa vägarna att säkra en stark genusforskning.

När jag argumenterar emot ALI och för generella forskningsmedel ska man komma ihåg att just genusforskning har specialdestinerade medel för närvarande. Det diskuteras om det är en bra väg att gå, men så mycket kan jag försäkra att om vi skulle sluta med det kommer vi att se till att den totala forskningsramen är sådan att genusforskningen har mycket goda möjligheter att hävda sig.

Det är alldeles klart att Sverige behöver en intensiv jämställdhetsdebatt och tydliga steg i riktning mot ökad jämställdhet. Den debatten och de stegen bör i största möjliga utsträckning vila på en bra kunskapsbas. Genusforskningen bidrar till den kunskapsbasen.

Så genusforskning är viktig. Alliansregeringen för en offensiv jämställdhetspolitik. Genusforskningen är en del av denna offensiva jämställdhetspolitik. Jag hoppas att Louise Malmström är något lugnad av de svar hon har fått här i dag.

Överläggningen var härmed avslutad.

3 § Svar på interpellation 2006/07:397 om bredbandsutbyggnaden

Anf. 8 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Anders Karlsson har frågat mig vad jag tänker göra för att säkerställa att alla, även de som bor på landsbygden och i glesbygden, ska ha tillgång till telefon och Internetuppkoppling till rimliga priser. Möjlighet att kunna ringa och att kunna koppla upp sig mot Internet är viktigt för att kunna bo och verka i hela landet.

Alla har rätt till fast telefoni. Anslutning till det allmänna telefonnätet med en fast nätanslutningspunkt för permanenthushåll och företag är en så kallad samhällsomfattande tjänst som enligt EU-reglering och svensk lag ska finnas tillgänglig till överkomliga priser. Anslutningen ska vara utformad så att det går att ringa, faxa och ha en så kallad funktionell tillgång till Internet.

Post- och telestyrelsen ålade i augusti 2005 Telia Sonera att uppfylla rimliga krav på anslutning till det allmänna telefonnätet till en fast nätanslutningspunkt i stadigvarande bostad eller fast verksamhetsställe åt var och en som begär det som en samhällsomfattande tjänst. Länsrätten i Stockholms län har dock nyligen – den 5 februari 2007 – upphävt denna skyldighet. Rätten anser att det inte har presenterats tillräckligt underlag i målet för att konstatera att vissa kundgrupper på marknaden inte tillhandahålls aktuell anslutning till överkomligt pris. PTS har inte överklagat domen.

Post- och telestyrelsen kommer nu att följa hur marknaden tillgodoser önskemål om fasta anslutningar till permanenthushåll och företag. Om det uppstår problem med att marknaden inte tillgodoser rimliga krav på anslutningar kan myndigheten på nytt ta upp frågan om att ålägga en aktör en förpliktelse att tillhandahålla en sådan samhällsomfattande tjänst. Jag kommer att aktivt följa utvecklingen.

Anders Karlsson har även frågat vad jag tänker göra för att främja utbyggnaden av bredbandsuppkoppling i hela landet även efter 2007. Det är min bestämda uppfattning att tillgång till bredband ofta är en grundläggande förutsättning för att företag ska kunna skapas och växa. Denna möjlighet behövs också för att enskilda ska få vardagen att gå ihop. Jag kommer därför att verka för fortsatt utbyggnad av IT-infrastruktur med hög överföringskapacitet även på landsbygden.

Utgångspunkten är att utbyggnaden i huvudsak ska ske i marknaden regi. Regeringens roll är här att verka för en reglering som främjar sådan utbyggnad och som även ger förutsättningar för tjänstekonkurrens. Sve-

rige arbetar för detta bland annat inom den översyn av det europeiska regelverket som nu sker.

Post- och telestyrelsen presenterade i mitten av februari i år rapporten *Förslag till bredbandsstrategi för Sverige*. I rapporten presenteras förslag till åtgärder för att alla ska få tillgång till bredband senast 2010. Det avser en rad åtgärder som bland annat innefattar fortsatt offentligt stöd.

PTS rapport bereds för närvarande i Regeringskansliet. Fortsatt offentligt stöd måste utformas så att det inte stör den utbyggnad som sker på marknadsmässig grund. Samtidigt pågår en betydande teknisk och marknadsmässig utveckling. Bland annat byggs mobilt bredband ut över landet.

Sammantaget behöver vi, bland annat mot bakgrund av erfarenheter från nuvarande stöd, närmare utvärdera vilka åtgärder som bäst främjar fortsatt utbyggnad av bredband i hela landet.

Anf. 9 ANDERS KARLSSON (s):

Fru talman! Jag vill tacka ministern för svaret. Jag vill inledningsvis be om ursäkt för att jag har kallat ministern för "du" i interpellationen. Så bör det väl inte vara, och jag ber om ursäkt för den missen. Visserligen känner vi varandra, men jag tycker att man ska hålla på etiketten.

Jag har ställt den här frågan eftersom det i dag finns ett stort antal människor i landet som inte har möjlighet att få telefoni – vi såg efter Gudrun i Småland att problemen finns – eller bredband. Det finns ungefär 300 000 människor i landet som inte har tillgång till bredband. Siffror från PTS visar att 136 000 hushåll inte har detta.

Vi byggde ut bredbandet väldigt starkt i Sverige under en ganska kort period och låg i spetsen för IT-utvecklingen. Jag tycker att vi ska fortsätta att göra det, och då behövs det tydliga strategier. Det jag kan konstatera i ministrarnas svar är att det är marknaden som ska lösa problemet, om vi håller oss till de 136 000 som PTS pratar om. Men marknaden har inte löst det under den här tiden. Marknaden kommer inte att lösa det framöver heller, utan här måste samhället träda in.

Det finns en del saker som är naturliga monopol. Dit hör bland annat telekommunikation, vägar, järnvägar, vatten och avlopp. Där kan man inte konkurrera om det billigaste alternativet. Infrastrukturen i dessa satsningar är ett samhällsansvar. Post- och telestyrelsens uppfattning är att det behövs tydliga strategier för den fortsatta bredbandsutbyggnaden för att tillgängligheten ska öka och för att en långsiktig hållbar konkurrens på slutkundsmarknaden för bredbandstjänster ska kunna uppnås.

Då är det oerhört viktigt att regeringen tar initiativ och ser till att detta utvecklas, framför allt i glesbygden. När vi pratar om bredband i det här sammanhanget är det på 2 megabit. Det är alltså ganska lågt men ändå användbart. I många andra länder bedöms detta som bra bredband, men här i städerna kan vi få upp till 24 megabit.

Det är klart att vi behöver utveckla detta för människor i glesbygden. Jag vill koppla samman det med andra saker som är på gång i samhället. Vi pratar om att Svensk Kassaservice ska läggas ned. Människor ska kunna använda Internet mer och kunna sköta mycket av sina betalningar där och så vidare. Men det är ju de människor som i dag inte har möjlighet till bredband som får problem när Svensk Kassaservice läggs ned. Här måste samhället träda in! Här måste regeringen ta sitt ansvar och

Prot. 2006/07:85
30 mars

Svar på
interpellationer

fortsätta bredbandsutbyggnaden med de pengar som den förra regeringen faktiskt lade i budgeten för att utveckla detta.

Min fråga är alltså fortfarande: Hur tänker regeringen göra för att utveckla bredbandsutbyggnaden i vårt land? Hänvisa inte bara till marknaden, för marknaden kommer inte att lösa det här problemet. Detta ger ingen vinst, och marknaden jobbar bara för vinst och för att tjäna pengar. Där kommer ingenting att hända.

Vad tänker ministern göra för att även dessa 136 000 hushåll och företag ska få möjlighet till bredband före 2010?

Anf. 10 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Jag håller med Anders Karlsson om vikten av att skapa förutsättningar i alla delar av landet just av den anledningen som jag tidigare också framförde: Alliansregeringen fortsätter sitt arbete med att inkludera hela landet för att skapa nya jobb. Där är IT-infrastrukturen en avgörande del.

Jag har inte sagt att det enbart är marknaden som ska lösa detta. Det är därför vi dagligen är ute i landet och diskuterar med marknaden och på plats ser hur IT-infrastrukturen byggs ut. Jag var senast i går i Vetlanda kommun och fick information. Där finns ett stort omland som består av just landsbygd och glesbygd och där man nu arbetar med att ge alla hushåll möjlighet till mobilt bredband. Det är mycket intressant att se hur utvecklingen av ny teknik fungerar där och att marknaden också hittar former för att skapa förutsättningar i en mycket tydlig landsbygds kommun. Detta är mycket intressant, och jag hoppas att det sprider sig till andra kommuner.

Men inte desto mindre är det av den anledningen som Post- och telestyrelsen så sent som för en månad sedan lämnade rapporten med förslag om en bredbandsstrategi för Sverige. Hur ska vi nu gå vidare? Alliansregeringen har i budgeten prioriterat stödpengar för en fortsatt utbyggnad, men Post- och telestyrelsen beräknar ändå att det efter detta år är ca 136 000 hushåll som inte har någon form av bredbandsutbyggnad. Rapporten ska kompletteras med kunskap om hur de geografiska områden, de så kallade vita fläckarna där det i dag inte finns utbyggnad, ser ut. Jag tror att det är ganska avgörande för att kunna se hur vi ska gå vidare.

Som svar till Anders Karlsson vill jag säga att precis det han efterfrågar nu pågår efter det underlag som Post- och telestyrelsens rapport utgör. Där finns ett antal förslag för hur man ska gå vidare för att kunna nå en fullständig hushållstäckning.

Anf. 11 ANDERS KARLSSON (s):

Fru talman! Jag vill fortsätta att hänga på det Post- och telestyrelsen har sagt. Deras uppfattning är att det krävs fortsatt offentligt stöd. De säger att samhället måste gå in och klara det här. De säger att det handlar om nära 1,2 miljarder för att man ska kunna bygga ut.

Ministern pratar om Vetlanda, i Kalmar län. Det omfattar väl Vetlanda får jag hoppas, så att jag tänker rätt. Där har regionen och lands-tinget gått in för att samarbeta med Telia om att få täckning till hundra procent. Jag kommer själv från en kommun i södra Sverige, från Landskrona i Skåne, där vi har hundra procents täckning ute på landsbygden. Det möjliggörs i dag. Så sent som för tio år sedan, när jag satt i kommun-

styrelsens arbetsutskott i Landskrona, möjliggjorde inte kopparnätet en hundra procentig utbyggnad, utan vi diskuterade hur vi skulle kunna dra fiberoptiska ledningar ut i villasamhällena. Det är väldigt kostsamt. I dag kan man med den teknik som finns i ungefär en mil skicka bredbandssignaler i det tunna kopparnätet. Det utvecklas hela tiden.

Det borde betyda att man även på landsbygden skulle kunna utveckla det här mycket mer. Men det är inte lönsamt för Telia. Om det finns en telestation med kanske 20–25 kunder kostar det för mycket att sätta in utrustningen, och därför gör de inte det. De får inte tillbaka de pengar de investerar. Varje investering ska betala sig själv.

Här måste samhället gå in. Hade man gjort det och gör man det är jag säker på att vi långt före 2010 har full bredbandstäckning i vårt land. Samhället måste träda in.

Tillika säger PTS om de knappt 1,2 miljarderna att man kan få hälften från EU:s strukturfonder. EU kan bidra med hälften av den investeringskostnaden, alltså handlar det om inte fullt 600 miljoner kronor för att vi skulle kunna få fullständig bredbandstäckning i landet.

Jag hoppas att ministern i vårpropositionen kommer med de tydliga signaler som talar om att samhället tar det här ansvaret. Marknaden gör det inte. Telia Sonera gör det inte. Tele 2 gör det inte. Bredbandsbolaget gör det inte. Det är samhället som måste göra det. Här måste man ta sitt ansvar som minister och regering och se till att alla i vårt land har möjlighet till bredband, inte minst med den motivering som jag gav innan. När regeringen nu säger att vi ska lägga ned Svensk Kassaservice, som ett exempel, måste den också ge möjlighet för alla att kunna betala sina räkningar på Internet. Det kan inte alla göra ändå, det finns gamla människor. Men det möjliggör för större grupper att göra det. I andra sammanhang har faktiskt ministrar, inte just Åsa Torstensson men andra ministrar, hänvisat till att man sköter så mycket på Internet. Men då måste man ha möjlighet att koppla upp sig på Internet.

Min fråga kvarstår: Kommer regeringen att hjälpa till att lösa problemet och inte tro att marknaden fixar det?

Anf. 12 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Ju mer Anders Karlsson talar om att marknaden inte tänker göra det här, desto mer kommer marknaden att vänta på att det kommer offentliga medel i stället för att själv söka sina kunder och hitta rätt marknad för att också utveckla IT-infrastrukturen i landet.

Jag vet mycket väl att vi har regioner som med tillägget av det statliga stöd som regeringen har avsatt också har valt att bygga ut infrastrukturen. Det är precis den samverkansform som jag tror är ganska avgörande för att vi ska kunna få en fullständig utbyggnad. Mycket riktigt har ju även i det här sammanhanget strukturfonder använts. Det är inget nytt. Det är ett ganska användbart medel som många är väl införstådda med hur man kan hantera.

Inte desto mindre återkommer jag till Vetlanda kommun, som är en glesbygdskommun som har haft många vita fläckar, där man i princip inte har lagt en krona från sin kommunala budget på att få en fullständig mobilbredbandstäckning. Det visar att det finns möjligheter att med ny teknik också finna en marknad som kan samverka för att just skapa en fullständig utbyggnad.

Men jag håller ändå med Anders Karlsson om att det fortsatt kommer att finnas vita fläckar där vi måste hitta möjligheter att gå vidare med offentligt stöd för att kunna finna fullödlig täckning. Det är därför som just Post- och telestyrelsen, som har ansvaret för detta, har lämnat ett underlag till regeringen där vi har att nu gå vidare med att forma en bredbandsstrategi med sikte på att alla hushåll ska kunna erhålla bredband. Låt oss återkomma till det arbetet, för det pågår. Vi kommer att återta våra positioner när det gäller nyttjandet av IT.

Vad gäller Svensk Kassaservice vill jag nog vara övertydlig. Jag har inte sagt och jag tror inte att IT är ett hjälpmedel för de användare som i dag nyttjar Svensk Kassaservice. Därför åläggs åtgärder från Post- och telestyrelsen för att informera och hjälpa dem som i dag använder sig av Svensk Kassaservice, just för att de fortsatt ska kunna få den manuella servicen och hjälpen. Jag tror inte att vi ska blanda ihop de två delarna, för det är kanske inte det underlag som Svensk Kassaservice har i dag.

Anf. 13 ANDERS KARLSSON (s):

Fru talman! Åter till Vetlanda! Ministern får rätta mig, men Vetlanda ligger såvitt jag vet i Kalmar län. Kalmarregionen har satsat pengar tillsammans med Telia Sonera för att skapa en hundra procentig täckning. Samhället har alltså gått in för att få den här täckningen.

Det jag efterlyser är att samhället också måste gå in till de återstående 136 000 hushållen. Telia Sonera, Tele 2 eller någon annan gör inte det. De gör inte det därför att det är för stora investeringskostnader, och man får för lite tillbaka. Per investerad krona får man för dålig avkastning. Här måste något göras.

PTS säger också: För att öka förutsättningarna för en effektiv konkurrens och minska riskerna för snedvridning av konkurrensen behövs en effektiv modell som säkerställer likabehandling av operatörer vid tillträde till det metallbaserade accessnätet. Då är vi inne på det kopparnät som i dag ägs av Telia Sonera, som den nya regeringen tänker sälja ut. Ni tänker sälja ut allt det här. Har de här 136 000 då någon garanti för att i framtiden få bredband? Om din kollega Mats Odell ser till att sälja det här bolaget ganska snabbt, inom några månader, finns det då några garantier för att de 136 000 kan få bredband i fortsättningen eller säljer man ut detta också? Vi har sagt att man ska bryta ut accessnätet och sälja bort det andra, om man nu ska sälja det, för att garantera just att alla i vårt land får bredbandsuppkoppling.

Min fråga kvarstår: När kommer regeringen med strategin? Kommer det att innebära att det finns pengar i budgeten för att se till att alla får bredband i framtiden, eller ska marknaden lösa det, vilket ministern skriver i svaret till mig? Är det så att det är marknaden som ska lösa det har inte de som inte har bredband någon stor förhoppning att få något i framtiden heller.

Anf. 14 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Det är intressant att höra hur Anders Karlsson liksom många andra socialdemokrater nu kommer in i diskussionen om Telia Soneras accessnät. Det är väldigt intressant. Sent ska syndaren vakna, eller hur kan man tolka detta? Åtminstone som att sent ska medvetenheten hos nuvarande opposition vakna.

Ni har haft redskapet i er hand. Ni har haft det under alldeles för många år. Ändå har ni inte vidtagit de åtgärder som nu uppenbarligen är de viktigaste att vidta i det här landet. Det är ett väldigt intressant uppvaknande av en opposition som inte har förstått att man har suttit vid makten och haft redskapet fullständigt i sin hand.

Återigen pratar Anders Karlsson väldigt mycket om Telia och Telias roll. Nu är det så att Telia inte finns som aktör i Vetlanda. Vetlanda har hittat andra aktörer.

Anders Karlsson vill skapa förutsättningar där staten, det offentliga, låses in. Han är så stark i sin argumentation att han inte ser att marknaden faktiskt kan träda in och hitta lokala lösningar med lokala företrädare. Jag rekommenderar Anders Karlsson att besöka Vetlanda. Det kan bli intressant.

Vi har ett underlag från Post- och telestyrelsen som vi kommer att arbeta vidare med. Vi har ambitionen att skapa bra förutsättningar i alla delar av landet, och vi fortsätter att skapa förutsättningar för jobb i alla delar av landet. Då är IT-infrastrukturen en viktig del av detta.

Jag ska också vara övertydd: Jag kommer att fortsatt vara engagerad i att detta sker med hög överföringskapacitet. I det sammanhanget är det mycket troligt att det för vissa delar av de vita fläckarna krävs aktivitet från statens, det offentliga, sida.

Överläggningen var härmed avslutad.

4 § Svar på interpellation 2006/07:428 om politik för social ekonomi

Anf. 15 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO
SABUNI (fp):

God morgon, fru talman! Stefan Wikén har frågat mig om jag avser att verka för en medveten politik som gynnar utvecklingen av den sociala ekonomin och som utgår från aktörernas karaktär och funktion samt om jag avser att ta några initiativ som stärker och utvecklar förutsättningarna för den sociala ekonomins aktörer.

Regeringens ambition är att alla människors egen makt över sin tillvaro ska öka, inte minst när det gäller att påverka sin vardag men även samhället i stort. Här spelar den sociala ekonomin en viktig roll. Den sociala ekonomins aktörer och verksamheter hanteras inom en rad olika politikområden där bland annat socialministern respektive näringsministern har ansvaret för frågorna. Men den generella politiken på området tillhör mitt ansvarsområde. En viktig del i den generella politiken på området är att samordna frågorna och att inhämta kunskap om bland annat förutsättningarna för aktörerna och de värden den sociala ekonomin och den ideella sektorn genererar. En annan viktig del är att följa och stödja utvecklingen på området.

Det bedrivs alltså verksamhet rörande den sociala ekonomin och andra folkrörelsefrågor inom olika departement. Därför inrättades 2001 en interdepartemental arbetsgrupp med syfte att samordna regeringens politik. Gruppen ska utgöra ett forum för samråd i frågor som rör föreningslivet och den sociala ekonomin för att skapa en gemensam kunskapsbas och sprida kunskap om dessa frågor inom statsförvaltningen.

Arbetsgruppen ska också följa upp vissa gemensamma insatser på området. En sådan insats är Folkrörelseforum, som är regeringens särskilda forum för dialog med föreningslivet som inrättades 2002. Där behandlas bland annat övergripande frågor som rör villkor och förutsättningar för den ideella sektorn och andra aktörer inom den sociala ekonomin. Bland annat har ett idéforum om den sociala ekonomin genomförts. Syftet med detta idéforum var att inhämta kunskap om olika aktörers arbete med och kring social ekonomi ur ett demokratiperspektiv samt att identifiera aktuell forskning på området för att klargöra slutsatser om den sociala ekonomins roll i framtiden.

Regeringen har också vidtagit andra åtgärder för att öka kunskapen om den sociala ekonomin. Här vill jag särskilt nämna uppdraget till Nutek om att genomföra en studie av ett urval lokalsamhällen där det har bedrivits verksamhet inom den sociala ekonomin. Undersökningen ska omfatta både verksamheter som har varit framgångsrika och sådana som har varit mindre framgångsrika för att kunna få kunskaper om vad som krävs för att gynna en positiv utveckling. Uppdraget ska redovisas den 31 maj i år och kommer att bredda vår kunskap när det gäller vilka mekanismer som ligger bakom en positiv utveckling av den sociala ekonomin och vilka åtgärder som behöver vidtas på den nationella nivån för att skapa bättre förutsättningar och villkor för aktörerna på området. Dessutom kommer vi att få ytterligare underlag när Folkrörelseutredningen redovisar sitt uppdrag i slutet av september i år.

Jag vill också nämna mer specifika åtgärder som gjorts och görs för att stärka den sociala ekonomins aktörer. Upphävandet av den så kallade stopplagen inom hälso- och sjukvården är en sådan åtgärd. En annan är den kartläggning av omfattningen av verksamheter inom hälso- och sjukvården och äldreomsorgen som Delegationen om villkor för idéburna organisationer inom den offentliga hälso- och sjukvården och äldreomsorgen ska presentera senare i år. Nämnas kan även den arbetsgrupp vid Socialdepartementet som ska bereda förslag som underlättar för vård- och omsorgspersonal att ta över driften av verksamhet från kommuner och landsting, så kallad avknoppning.

Det går inte att diskutera frågor om den sociala ekonomin utan att nämna satsningen på nyföretagandet. Även här har Nutek en nyckelroll, bland annat när det gäller att stödja ungt företagande, kvinnors företagande samt kooperativt företagande. Nutek har beslutat att för innevarande år avsätta 35 miljoner kronor för stöd till kooperativt företagande. Jag vill också nämna att det nya landsbygdsprogrammet för 2007–2013 innehåller åtgärder för att främja lokala initiativ och samverkanslösningar mellan lokalt näringsliv, ideella sektorn och offentliga sektorn.

Slutligen kan jag tala om att jag under våren kommer att bjuda in olika aktörer inom den sociala ekonomin och ideella sektorn till en dialog. Jag vill då diskutera hur relationerna skulle kunna formaliseras för att stärka den sociala ekonomins och ideella sektorns roll i samhället.

Anf. 16 STEFAN WIKÉN (s):

Fru talman! Jag vill börja med att tacka statsrådet för svaret.

Jag har sett fram emot att få samtala om dessa frågor eftersom jag tycker att de är viktiga. Jag konstaterar också att mycket av statsrådets svar handlade om initiativ som den tidigare socialdemokratiska regering-

en har tagit. De nya initiativen är få. Det handlar mycket om kunskapsinhämtning och dialog. Dialogen är viktig och det fortsatta arbetet med Folkfrörelseforum är viktigt och bra. Det är bra med uppdraget till Nutek – absolut.

Det var några saker i svaret som bekymrade mig. Vad menar statsrådet med social ekonomi? Vad menar ministern att skillnaden är mellan social ekonomi och ideell sektor? Av svaret fick man en känsla av att begreppen används synonymt. Det är bra för den fortsatta diskussionen att vi pratar om samma sak.

Det jag tycker är direkt tramsigt är att påstå att upphävandet av stopplagen skulle stärka den sociala ekonomins aktörer. Statsrådet får gärna ge mig ett exempel på en aktör inom den sociala ekonomin som har stoppats av stopplagen. Ge mig ett exempel på en aktör inom den sociala ekonomin som har velat ta över ett universitetssjukhus.

I mitt län, Jämtlands län, har man under den tid som stopplagen har funnits tagit över driften av till exempel hälsocentraler. Jag hoppas att detta är ett misstag i hanteringen snarare än ministrarnas och regeringens verklighetsuppfattning om social ekonomi.

Det som ministern pekade på i sitt svar, och som jag tycker är viktigt, är att det spretar åt många olika håll. Ansvar finns inom alla politikområden, hos alla ministrar och hos många myndigheter. Därför är det viktigt att på allvar få ett sammanhållet grepp om ett arbete som stärker den sociala ekonomin. Det är bra med den interdepartementala arbetsgruppen, men jag tror att det är lika viktigt att det på myndighetsnivå finns en myndighet som har ett helhetsansvar och ett koordinerande ansvar. Om det sedan ska vara Nutek eller till exempel Glesbygdsverket låter jag vara osagt.

Även samrådsforum behöver utvecklas. Jag uppfattar att ministern har påbörjat ett sådant arbete. Ett råd är att på allvar skilja mellan olika aktörer, det vill säga de som är görare och de som är röstorganisationer – sådana som uttrycker åsikter och sådana som utför och gör saker. Blandas dessa ihop är risken att det blir rörigt med mycket snack och lite verkstad.

Om det på allvar ska bli ett genomslag inom alla samhällsområden och frågor måste förutom att regeringen tar ett helhetsgrepp på myndighetsnivå också kopplas ihop en bred politisk konstellation. Här tycker jag att statsrådet har en viktig uppgift, som jag hoppas att statsrådet tar på stort allvar.

Anf. 17 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO
SABUNI (fp):

Fru talman! Det är väl naturligt att jag som ansvarig för de här frågorna hänvisar till det som görs inom departementen när jag har tagit över det här ansvaret. Vi kan inte dra ett streck över det som görs, utan vi låter det fortsätta eftersom vi tycker att det är bra. Det är därför jag nämner de här sakerna.

Det är inte heller konstigt att vi efter fem månader inte har ett helt program färdigt. Jag kan erkänna för Wikén att det inte fanns någon allianspolitik på detta område, utan vi har på vårt departement behövt titta igenom vad som pågår och försökt sätta upp en politik på området.

Prot. 2006/07:85
30 mars

*Svar på
interpellationer*

Jag måste också erkänna att även om jag nämner ett antal saker som pågår inom departementen och på andra håll i landet var inte detta ett prioriterat område för den förra regeringen. Det gör att det finns anledning att utreda vissa saker och forska kring detta. Det finns anledning att öka kunskapen om social ekonomi, kanske framför allt för mig men också för tjänstemännen på departementet. Vad är det vi behöver göra för att utveckla verksamheterna? Vad är det som behövs?

Återigen vill jag säga att jag kommer att fokusera väldigt mycket på folkrörelser, eftersom det är det som är mitt område. Det är oftast via folkrörelser som man kan gå in i kooperativ verksamhet, ömsesidiga företag eller stiftelser. Det finns en naturlig kontakt mellan just social ekonomi och folkrörelserna. Det är jag som ansvarar för folkrörelserna, de resurser som folkrörelserna har och de politiska villkor som folkrörelserna ska verka kring. Då tycker jag att det är väldigt viktigt att nämna att det är där som jag har makten att göra någonting.

De andra delarna finns på andra departement, som sagt, på Socialdepartementet och Näringsdepartementet. Den interdepartementala gruppen är till just för att samordna de här sakerna.

Du frågade om stopplagen. Nej, stopplagen kanske inte har stoppat någon som vill in i social ekonomi. Men jag tror att det är viktigt att se till att ta bort så många hinder som möjligt. Jag ser inte varför man inte skulle kunna driva till exempel sjukvård i form av kooperativ. Om människor vill göra det ska de kunna göra det. Därför är det bra att stopplagen tas bort.

Det är också jätteviktigt att det finns möjligheter att avknoppa från kommunal- och landstingsdrivna verksamheter, om det nu är vården eller omsorgen. Det är väldigt viktigt att personalgrupper kan ta över sin verksamhet och att de kan bestämma på vilket sätt de vill driva den. Det måste ske saker på olika håll i olika departement för att det här ska fungera. Men viktigast för mig är att se till att det finns goda villkor för folkrörelserna att verka, och därmed blir det goda villkor för aktörerna inom social ekonomi.

Anf. 18 STEFAN WIKÉN (s):

Fru talman! Jag har en viss respekt för statsrådets svar, att regeringen inte har all kunskap och så vidare. Kunskapen finns. Det finns redan i dag ganska bra forskning på området, och inte minst har Arbetslivsinstitutet jobbat med det.

Det är precis som statsrådet säger, att detta finns i många departement. Men om man ska klara av att hävda den sociala ekonomin, eller den tredje sektorn, som en egen sektor måste man ta ett helhetsansvar för detta.

Jag föreslår att ministern tillsätter en bred parlamentarisk utredning kring detta, dels i syfte att samla ihop allt det som pågår i dag och som är väldigt bra, dels i syfte att lägga grunden för en långsiktigt sammanhållen politik för den tredje sektorn, eftersom det berör alla departement, alla områden.

Jag tycker att en viktig utgångspunkt för detta ska vara ILO:s rekommendation nr 193, som riksdagen tog ställning till i onsdags. Där betonar man att ett samhälle i balans ska vid sidan om den privata och den offentliga sektorn ha en sektor som baseras på Kooperation och social

ekonomi, där man ska utforma det juridiska och politiska regelverket utifrån kooperativens karaktär och funktion. Det är egentligen samma sak som man pratade om i arbetsgruppen för social ekonomi, som lade fram sin rapport 1999 eller när det var, att den sociala ekonomin måste få vara sin egen norm. Det gäller egentligen hela folkrörelsesektorn och hela den tredje sektorn. Jag tror att det är mycket viktigt. Jag tror att det är helt avgörande om man på allvar ska utveckla den tredje sektorn.

Därutöver tror jag att det är viktigt att lägga fokus på entreprenörskap, hur den tredje sektorn kan bidra till ökad konkurrenskraft, ökad sysselsättning och utsatta gruppers möjligheter till arbete och delaktighet.

Sedan kan man säga att det finns ett särskilt område – det är en smak-sak om det ska läggas in i den utredningen eller om det ska göras särskilt – och det är lagen om offentlig upphandling. Jag vet att det är en del förändringar och justeringar på gång, men jag är ganska övertygad om att det inte räcker.

Vi skulle kunna jämföra oss med övriga länder i unionen och se hur de tillämpar upphandlingsfrågorna och upphandlingslagarna mot den tredje sektorn, mot den sociala ekonomin. Om vi gör en full harmonisering till större delen av länderna kommer vi att stärka dels den sociala ekonomin, dels våra småföretag. Jag tror att man skulle kunna vinna mycket på det.

Frågan är för det första om statsrådet är beredd att åtminstone överväga att tillsätta en sådan parlamentarisk utredning och för det andra om statsrådet vill titta på lagen om offentlig upphandling med de ögonen.

Anf. 19 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO

SABUNI (fp):

Fru talman! Jag tror egentligen inte att Wikén och jag tycker så olika i den här frågan. Det handlar bara om att Wikén ska ha tålamod och låta oss formulera vilka tankar vi har för att se hur vi ska fortsätta i vårt arbete. Jag befinner mig i en fas där jag inhämtar kunskapen. Jag kan i dag inte ge dig svar på om jag kan tänka mig att tillsätta en parlamentarisk arbetsgrupp för att se över de här frågorna.

Däremot inser jag att social ekonomi – den tredje sektorn, som du kallar det – är en väldigt viktig sektor och har egenvärde. Vi kommer att behöva det ännu mer i framtiden. Fler och fler människor vill engagera sig inom den sektorn, så det finns all anledning att se till att det finns förutsättningar för att den ska kunna verka och för att man ska kunna utveckla verksamheterna. Jag ser att det finns väldigt stora ekonomiska vinster att göra.

Jag lovar att samla in information i dialog med folkrörelser, i dialog med aktörer inom den sociala ekonomin, i dialog med dig och andra parlamentariker här i vår riksdag. Jag behöver samla många olika människor och samla in olika idéer. Det pågår också utredningar som snart ska levereras till oss. Utifrån det blir det lite bättre och klarare vad som behöver göras.

Vad jag kan övertyga dig om är att jag är väldigt intresserad av den här sektorn. Det var jag redan i riksdagen. Och min statssekreterare än kanske ännu mer intresserad av detta. Du kan nog känna dig lugn för att vi kommer att göra vad vi kan för att se till att villkoren för den här sek-

Prot. 2006/07:85

30 mars

*Svar på
interpellationer*

torn är och blir så bra som möjligt och att vi ska utveckla de verksamheter som i dag fungerar.

Anf. 20 STEFAN WIKÉN (s):

Fru talman! Det är klart att det kan finnas politiska sakskillnader mellan partierna, men om vi ska stärka den här sektorn måste det i grunden vara någon form av långsiktighet. Jag vill skicka med ytterligare några saker.

En sak är att den sociala ekonomin, lika lite som det privata näringslivet, inte är något homogent gäng. Det skiljer lika mycket som mellan Volvo och Olles korvmoj. Det är viktigt i den dialog som sker på nationell nivå. De små aktörerna har svårt att finnas med där. Det finns en del företrädare, men ganska få därutöver. Det är viktigt att komma ihåg. Jag skickar med det jag har sagt.

Jag tror att det är viktigt att redan nu, så fort som möjligt, se till att det blir ett sammanhållet ansvar hela vägen som gör att detta får genomslag. Det är jätteviktigt. Genomslaget av en parlamentarisk kommitté tror jag skulle kunna bli väldigt stort. Det är viktigt att den sociala ekonomin får vara sin egen norm och att regler utformas utifrån sin egen karaktär och funktion.

Det finns många andra viktiga frågor, och en till som jag vill skicka med gäller kapitalförsörjning. Det är alltså inte fråga om finansiering, med bidrag, utan kapitalförsörjning. Det här har Glesbygdsverket pekat på. Det har Landsbygdskommittén pekat på. Alla vet det.

Min förhoppning är att statsrådet tar detta på allvar, som hon säger, för att utveckla det och för att vi så småningom ska kunna utmejsla en långsiktigt hållbar och stark politik, som stärker den tredje sektorn, den sociala ekonomin, och använder det som en kraft för att bygga ett bra samhälle framöver.

Anf. 21 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO
SABUNI (fp):

Fru talman! Jag tackar Stefan Wikén. Jag tar med mig dina förslag och ord. De låter kloka. Jag får återkomma i frågan när jag själv har en tydligare helhetsbild.

När det handlar om företagande och ekonomi är det som regeringen redan gör i dag när det gäller regelförenklingar och att sänka skattetrycket på olika sätt jätteviktigt. Det kommer denna sektor till godo på alla sätt och vis.

Du talar också om kapitalförsörjning av olika slag. Det faktum att vi nu tar bort förmögenhetsskatten kommer också att komma denna sektor till godo. Det kanske inte är de allra rikaste som detta gör störst nytta för, utan det kanske är för de helt vanliga småspararna som får möjlighet att använda sina pengar på annat sätt.

Hur kommer det sig att det är så få människor som investerar till exempel i kvinnors företag för att utveckla dem och se till att kvinnor får bättre ägande på olika sätt så att vi kan dela den makten i samhället?

Det finns mycket att göra på detta område. Jag lovar att återkomma och se till att det händer saker under mandatperioden. Det finns goda förutsättningar för det.

Prot. 2006/07:85
30 mars

Överläggningen var härmed avslutad.

5 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades
Proposition
2006/07:107 till utbildningsutskottet

Motioner
2006/07:T8–T10 till trafikutskottet

6 § Bordläggning

Anmälades och bordlades
Motion
med anledning av prop. 2006/07:53 Genomförande av EG-direktivet om
offer för människohandel
2006/07:Sf9 av Kalle Larsson m.fl. (v)

7 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställts

den 30 mars

2006/07:454 Regional utveckling och livslångt lärande

av *Peter Hultqvist* (s)
till statsrådet Jan Björklund (fp)

2006/07:455 Könsfördelningen bland utnämnda ambassadörer

av *Kenneth G Forslund* (s)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2006/07:456 Nedläggningen av Mobilisering mot narkotika och Alkoholkommittén

av *Morgan Johansson* (s)
till statsrådet Maria Larsson (kd)

2006/07:457 Sommarjobb

av *Johan Löfstrand* (s)
till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 10 april.

Anmälades att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 30 mars

2006/07:964 Nystartsjobb och diskriminering

av *Ulf Holm* (mp)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2006/07:965 Invandring och Berlindeklarationen

av *Ulf Holm* (mp)

till statsminister Fredrik Reinfeldt (m)

2006/07:966 Jämställdhet och Berlindeklarationen

av *Ulf Holm* (mp)

till statsminister Fredrik Reinfeldt (m)

2006/07:967 Ändrad uppfattning om lägenhetsregister

av *Ameer Sachet* (s)

till försvarsminister Mikael Odenberg (m)

2006/07:968 Rättsväsendets ställning i Norrland

av *Inger Davidson* (kd)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2006/07:969 Polismyndigheten

av *Thomas Bodström* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2006/07:970 Folkbokföring

av *Elisebeht Markström* (s)

till finansminister Anders Borg (m)

2006/07:971 Nationell utredning om en fast förbindelse mellan Helsingborg och Helsingör

av *Marie Weibull Kornias* (m)

till statsrådet Åsa Torstensson (c)

2006/07:972 Investeringsstöd

av *Johan Löfstrand* (s)

till statsrådet Mats Odell (kd)

2006/07:973 Investeringsstöd till bostadsbyggande

av *Carina Moberg* (s)

till statsrådet Mats Odell (kd)

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 10 april.

Förhandlingarna leddes av andre vice talmannen.

Vid protokollet

CHARLOTTE RYDELL

/Eva-Lena Ekman

Innehållsförteckning

1 § Anmälan om återtagande av plats i riksdagen.....	1
2 § Svar på interpellation 2006/07:379 om genusforskningens framtid	1
Anf. 1 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	1
Anf. 2 LOUISE MALMSTRÖM (s)	2
Anf. 3 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	3
Anf. 4 LOUISE MALMSTRÖM (s)	3
Anf. 5 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	4
Anf. 6 LOUISE MALMSTRÖM (s)	5
Anf. 7 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	5
3 § Svar på interpellation 2006/07:397 om bredbandsutbyggnaden	6
Anf. 8 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c)	6
Anf. 9 ANDERS KARLSSON (s)	7
Anf. 10 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c)	8
Anf. 11 ANDERS KARLSSON (s)	8
Anf. 12 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c)	9
Anf. 13 ANDERS KARLSSON (s)	10
Anf. 14 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c)	10
4 § Svar på interpellation 2006/07:428 om politik för social ekonomi	11
Anf. 15 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp)	11
Anf. 16 STEFAN WIKÉN (s)	12
Anf. 17 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp)	13
Anf. 18 STEFAN WIKÉN (s)	14
Anf. 19 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp)	15
Anf. 20 STEFAN WIKÉN (s)	16
Anf. 21 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp)	16
5 § Hänvisning av ärenden till utskott	17
6 § Bordläggning.....	17
7 § Anmälan om interpellationer	17
8 § Anmälan om frågor för skriftliga svar	18
9 § Kammarén åtskildes kl. 10.01.	19